

ชื่อผลงานวิจัย	การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕
ชื่อผู้วิจัย	นางณัฐชานันท์ น้อยทรงศ์
ตำแหน่ง	รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาการจัดการทั่วไป
สถานศึกษาที่ติดต่อ	วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา เลขที่ ๑ ถ.เทศบาล ๓ ต.สะเตง อ.เมือง จ.ยะลา ๙๕๐๐๐ โทรศัพท์ ๐-๗๓๒๑-๒๓๓๘
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	๒๕๖๕
ประเภทงานวิจัย	วิจัยสถาบัน

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ มีวัตถุประสงค์สำคัญ ๓ ประการ คือ ๑. เพื่อศึกษาสภาพกิจกรรมวิทยาลัยที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ๒. เพื่อศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของกิจกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ๓. เพื่อศึกษาประโยชน์ที่ได้รับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ระดับชั้น ปวช.๑ – ปวส.๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐๐ คน การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. ความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ประโยชน์ในระดับมาก กิจกรรมวิทยาลัยตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักศึกษา กิจกรรมที่นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุด คือ ด้านการกีฬา
๒. กิจกรรมวิทยาลัยนักเรียน นักศึกษามีความเพียงพอกับความต้องการในการทำกิจกรรมวิทยาลัย ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัย พบว่า ส่วนใหญ่กิจกรรมไม่น่าสนใจเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม
๓. การเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษา พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัยในระดับมาก
๔. ปัญหาสำคัญที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม
  - ๕.๑ ความเหนื่อยล้าจากการเรียน
  - ๕.๒ กิจกรรมไม่น่าสนใจ
  - ๕.๓ ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม เช่น หลังเลิกเรียน หรือ วันหยุด

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา (บทที่ ๑)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลาเป็นสถาบันที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตนักเรียน นักศึกษาที่มีคุณภาพออกไปสู่สังคม การพัฒนาคุณภาพนักเรียน นักศึกษาในระดับอาชีวศึกษาการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียน นักศึกษาได้เรียนรู้ทางด้านวิชาการอย่างเดียว ย่อมไม่เพียงพอต่อการพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศ ดังนั้นการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน นักศึกษา เพื่อให้เป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ ทั้งทางด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ร่างกาย สังคมและจิตใจที่ดีงาม ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีความรู้ความสามารถออกไปพัฒนาสังคมประเทศชาติและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

การจัดกิจกรรมให้นักเรียน นักศึกษาจึงเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลาให้มีขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน นักศึกษาได้เข้าร่วมทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกัน อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษานักเรียน นักศึกษา ซึ่งเป็นโอกาสที่ดีที่สุด ในการหล่อหลอมให้นักเรียน นักศึกษาเป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งนักเรียน นักศึกษาจะได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ จากการเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคต เนื่องจากสังคมทุกวันนี้ไม่ต้องการเพียงแค่คนเก่งทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และประสบการณ์ชีวิตซึ่งถือว่าเป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่สมบูรณ์ จึงเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่า ผลจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษาทำให้ได้รับประโยชน์ที่มีคุณค่ามากมายหลายประการ ได้แก่ โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้น การค้นพบและรู้จักศักยภาพของตนเองมากขึ้น ความสามารถในการบริหารเวลา ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ

ดังนั้น กิจกรรมทุกกิจกรรมที่วิทยาลัยจัดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมในหลักสูตร กิจกรรมเสริมหลักสูตร หรือกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน จึงถือเป็นการให้การศึกษแก่นักเรียน นักศึกษาและช่วยให้นักเรียน นักศึกษาได้รับความรู้ ประสบการณ์ทักษะในการทำงานและการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างดีและมีความสุข

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษาซึ่งมีหน้าที่จัดกิจกรรม พัฒนาส่งเสริม สนับสนุนในการพัฒนานักเรียน นักศึกษาทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ โดยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียน นักศึกษาให้มีความสมบูรณ์พร้อมเป็นผู้สำเร็จการศึกษาที่มีคุณภาพเข้าสู่ตลาดแรงงาน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการดำเนินกิจกรรมของวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อการพัฒนานักเรียน นักศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาสภาพกิจกรรมวิทยาลัยที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา
๒. เพื่อศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของกิจกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา
๓. เพื่อศึกษาประโยชน์ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลา ระดับชั้น ปวช.๑ – ปวช.๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ประกอบด้วย สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก รวมทั้งสิ้น จำนวน ๖๓๖ คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลา จำนวน ๓๘๕ คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ศึกษาประกอบด้วย

๑. กิจกรรมวิทยาลัยสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักศึกษาหรือไม่
๒. นักเรียน นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมของวิทยาลัยอะไรบ้าง
๓. ประโยชน์ที่นักเรียน นักศึกษาได้รับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมมีอะไรบ้าง

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ

๑. เพศ
๒. ระดับชั้น
๓. สาขาวิชา

ตัวแปรตาม

๑. ความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลา
๒. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัย
๓. ประโยชน์ที่นักเรียน นักศึกษาได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑.นักเรียน หมายถึง นักเรียน ระดับชั้น ปวช.๑ – ๓ ทุกสาขาวิชาในวิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลา

๒.นักศึกษามีหมายถึง นักศึกษา ระดับชั้น ปวช.๑ - ๒ ทุกสาขาวิชาในวิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลา

๓.กิจกรรมวิทยาลัย หมายถึง กิจกรรมที่วิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลาจัดขึ้น เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน นักศึกษาด้านสติปัญญา บุคลิกภาพ ร่างกาย สังคมและจิตใจ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. วิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลาได้ทราบกิจกรรมของวิทยาลัยที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕

๒. ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมของวิทยาลัยอาชีวศึกษามดุงประชาเยลา

แนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง (บทที่ ๒)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา การจัดกิจกรรมของวิทยาลัย การนำเสนอแบ่งออกเป็น ๓ ข้อ ดังนี้

๑. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและความต้องการ
๒. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมวิทยาลัย
๓. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและความต้องการ

การแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจและความต้องการ แรงจูงใจ อย่งเดียวกันยังทำให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและความต้องการนำเสนอตามลำดับดังนี้

ศิริพร จันท์ศรี (๒๕๕๐, หน้า ๑๐) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่างๆที่มากระตุ้นหรือชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ ๑๑ แรงจูงใจ จะมีทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก บุคคลที่มีแรงจูงใจภายในจะมีความสุขในการกระทำสิ่งต่างๆ เพราะมีความพึงพอใจโดยตัวของเขาเอง ไม่ได้หวังรางวัลหรือคำชม ส่วนบุคคลที่มีแรงจูงใจภายนอก จะทำอะไรต้องได้รับการยอมรับจากผู้อื่น หวังรางวัลหรือผลตอบแทน ดังนั้น แรงจูงใจในการปฏิบัติงานให้ประสบความสำเร็จ โดยเกิดจากความพึงพอใจจากภายใน ที่เมื่อได้ปฏิบัติงานแล้วมีความสุข ไม่เกิดความเบื่อหน่ายท้อถอย ปฏิบัติงานโดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทนเป็นผู้ที่รักงาน มีความตั้งใจ เต็มใจ และทุ่มเทในการปฏิบัติงาน และสามารถปฏิบัติงานได้อย่างต่อเนื่องไม่มีที่สิ้นสุด

สร้อยตระกูล (ตวยสนนท์) อรรถมานะ (๒๕๕๐, หน้า ๘๔) กล่าวว่า จุดเน้นหรือหลักสำคัญของเรื่อง การจูงใจนั้นอยู่ที่ความสามารถในการตอบสนองความต้องการ หรือทำให้เกิดความพึงพอใจอันเนื่องมาจากความสามารถในการตอบสนองความต้องการดังกล่าว สิ่งใดก็ตามที่สามารถทำให้เกิดความพึงพอใจขึ้นมาได้ อาจถือเป็นสิ่งล่อใจและสิ่งจูงใจ (Incentive) ซึ่งจะกลายเป็นเป้าหมาย (Goal) ที่บุคคลแสวงหาในองค์กร สิ่งจูงใจหรือเป้าหมายนี้อาจเป็นสิ่งจูงใจ หรือเป้าหมายทางปฏิฐานหรือทางบวก (Positive) เช่น การยกย่อง ชมเชย การยอมรับ การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง การเพิ่มเงินเดือน หรืออาจเป็นสิ่งจูงใจหรือเป้าหมายทางทาง นิเสธหรือทางลบ (Negative) เช่น การคว่ำก่าวตักเตือนสำหรับการทำงานที่ไม่ดี หรือการลงโทษอื่นๆ เป็นต้น สำหรับสิ่งจูงใจหรือเป้าหมายทางนิเสธนี้มักไม่เป็นสิ่งดึงดูดใจ ผู้ปฏิบัติงานจึงพยายามเลี่ยง โดยมาสร้างพฤติกรรมใด ๆ ที่จะนำไปสู่เป้าหมาย

สุชาติ สุขบำรุงศิลป์ (๒๕๕๓, หน้า ๑๓) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือสิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคลเป็นแรงขับ เป็นพลังของแต่ละคนที่ทำให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จ โดยมีกระบวนการเกิดจากการที่มนุษย์ทุกคนมีความคาดหวัง ความต้องการ (Needs) และเป้าหมายในชีวิต ทำให้เกิดแรงขับ (Drive) เพื่อไปสู่เป้าหมาย (Goal) เพราะฉะนั้นแรงจูงใจจึงมีอิทธิพลในการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และรักษาพฤติกรรมนั้นไว้เพื่อให้ตนเองนั้นได้สิ่งที่คาดหวัง หรือต้องการ

ชาญเดช วีรกุล (๒๕๕๒, หน้า ๓) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งเร้าจากภายใน สิ่งจูงใจหรือสิ่งโน้มน้าวใจให้บุคคลเกิดพฤติกรรม เกิดความคิด ความเชื่อมั่นและความมานะพยายามที่จะกระทำและคงไว้ซึ่ง

การกระทำนั้น ๆ เพื่อจะบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งตามที่ตัวบุคคลหรือองค์การได้ตั้งไว้จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจ คือสิ่งกระตุ้น สิ่งเร้า ที่ทำให้คนมีพลังในการใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ และแสวงหาความรู้ใหม่ ในการทำงานด้วยความเต็มใจ และความเต็มใจ และมีความสุขกับการทำงาน เพื่อจะบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การ

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow, ๑๙๗๐ อ้างถึงใน รังสรรค์ ฤทธิ์ผาค, ๒๕๕๐, หน้า ๒๓) มาสโลว์ (Maslow) ได้เรียงลำดับสิ่งจูงใจ หรือความต้องการของมนุษย์ไว้ ๕ ระดับ โดยเรียงลำดับขั้นของความต้องการไว้ตามความสำคัญ ดังนี้

๑. ความต้องการพื้นฐานทางสรีระ
๒. ความต้องการความปลอดภัยรอดพ้นอันตรายและมั่นคง
๓. ความต้องการความรัก ความเมตตา ความอบอุ่น การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ
๔. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การยกย่อง และความเคารพตัวเอง
๕. ความต้องการความสำเร็จด้วยตนเอง

ความพอใจในขั้นต่าง ๆ ของความต้องการของมนุษย์นี้ ความต้องการขั้นสูงกว่าบางครั้ง ได้ปรากฏออกมาให้เห็นแล้วก่อนที่ความต้องการ ขั้นแรกจะให้เห็นผลเป็นที่พอใจเสียด้วยซ้ำ อย่างไรก็ตามบุคคลแต่ละคนส่วนมากแสดงให้เห็นว่า ตนมีความพอใจอย่างสูงสุด ในลำดับขั้น ความต้องการขั้นต่ำ ๆ มากกว่าขั้นสูงจากการสำรวจ พบว่า คนธรรมดาทั่วไปจะมีความพอใจใน ลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

๑. ความต้องการทางด้านกายภาพ ๘๕%
๒. ความต้องการความปลอดภัย ๗๐%
๓. ความต้องการทางด้านสังคม ๕๐%
๔. ความต้องการเด่นในสังคม ๔๐%
๕. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ตนปรารถนา ๑๐%

พาราสุรามาน เซทเฮมท และแบร์รี่ (Parasuraman, Zaithamal & Berry, ๑๙๙๔ อ้างถึงใน ภูษิต สายกิมซ้วน, ๒๕๕๐, หน้า ๑๘ -๒๐) กล่าวว่า หลักการบริการที่ดี ต้องประกอบด้วย

๑. ความเชื่อมั่นไว้วางใจ บริการนั้นจะต้องมีความถูกต้องมีความถูกต้องแม่นยำ และ เหมาะสมตั้งแต่ครั้งแรก รวมทั้งต้องมีความสม่ำเสมอ คือบริการทุกครั้งจะต้องได้ผลเช่นเดิม ทำให้ ผู้มารับบริการรู้สึกได้ว่า ผู้ให้บริการเป็นที่พึ่งได้ เช่น มีความถูกต้องแม่นยำในการวินิจฉัย

๒. สมรรถภาพในการให้บริการ ผู้ให้บริการต้องมีทักษะและความรู้ความสามารถใน การบริการที่จะสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการได้ เช่น แพทย์มีความเชี่ยวชาญ ในการรักษาโรคเกสัชกรมีความเชี่ยวชาญในเรื่องเกี่ยวกับยา ฯลฯ หรือบุคคลอื่น ๆ มีความรู้ ความสามารถในสาขาของตนและสามารถนำมาใช้ในการบริการได้อย่างเต็มที่ ๑๐

๓. ความสามารถในการตอบสนองความต้องการของผู้มารับบริการ ผู้ให้บริการจะต้องมี ความพร้อมและเต็มใจที่จะให้บริการสามารถตอบสนองความต้องการด้านต่าง ๆ ของผู้มารับบริการ ให้ทันท่วงที เช่น โรงพยาบาลมีความพร้อมที่จะรับผู้ป่วยจากเหตุการณ์ฉุกเฉินต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

๔. ความมีอัธยาศัยไมตรี บุคลากรทุกคนในสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการจะต้อง มีความสุภาพ มีการเอาใจใส่และเห็นใจผู้มารับบริการ รวมทั้งต้องมีกิริยามารยาทการแต่งกายและ การใช้วาจาที่เหมาะสมด้วย

๕. การเข้าถึงบริการ ผู้มารับบริการจะต้องเข้าถึงการบริการได้ง่าย และได้รับความสะดวกจากการบริการ รวมถึงการบริการนั้นจะต้องมีการกระจายไปอย่างทั่วถึง เช่น การคมนาคมที่สะดวก การบริการที่เป็นระเบียบ รวดเร็ว ไม่ต้องนั่งรอนาน การให้บริการเป็นไปอย่างเสมอภาค

๖. ความน่าเชื่อถือ เกิดจากความซื่อสัตย์ ความจริงใจ ความสนใจอย่างแท้จริงของผู้ให้บริการที่มีต่อผู้รับบริการซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยเฉพาะทางการแพทย์ และจะทำให้มีผู้รับบริการ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุด โดยเฉพาะทางการแพทย์ และจะทำให้บริการนั้นอาจเกิดจากปัจจัยอื่นเสริม อีก เช่น ชื่อเสียงของโรงพยาบาล และบุคลากรต่าง ๆ

๗. การสื่อสาร ผู้ให้บริการควรมีการให้ข้อมูลด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้มารับบริการ ฟังทราบและประสงค์จะทราบ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลที่ผู้ป่วยจะได้รับข้อมูลเรื่อง ค่าใช้จ่ายและทางเลือกในการรักษา ฯลฯ นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของผู้ให้บริการ และผู้รับบริการในด้านอื่น ๆ อีก เช่น ระดับการศึกษา ฯลฯ

๘. ความมั่นคงปลอดภัย เป็นความรู้สึกที่มั่นใจในความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน รวมทั้ง ชื่อเสียงปราศจากความรู้สึกเสี่ยงอันตรายและข้อสงสัยต่าง ๆ เช่นการรักษา ความลับผู้ป่วย

๙. ความเป็นรูปธรรมของการบริการ ซึ่งจะทำให้ผู้มารับบริการรับรู้ถึงการบริการนั้นได้ อย่างชัดเจนและง่ายขึ้น เช่น การที่โรงพยาบาลมีสถานที่ใหญ่ หุรรุหา สะอาด มีเครื่องมือเครื่องใช้ ทันสมัย การบริการมีความเหมาะสม ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีสิ่งอื่นที่ช่วยสร้างรูปธรรมของการบริการ ได้อีก เช่น การใช้รอยยิ้มเป็นสื่อที่แสดงอัธยาศัยไมตรีของผู้ให้บริการ

๑๐. ความเข้าใจและรู้จักผู้มารับบริการ ผู้ให้บริการควรมีความเข้าใจ และรู้จักผู้มารับ บริการของตนเอง เช่นการที่แพทย์หรือพยาบาลสามารถจำชื่อผู้ป่วยได้ ผู้ให้บริการสามารถจำลูกค้า ของตนเองได้ ฯลฯ

๒.๒ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนักศึกษา

๒.๒.๑ ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา (Student activities) นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายความว่า กิจกรรมนักศึกษา ไว้หลายลักษณะ ดังนี้

Frederick (๑๙๖๕) เรียก กิจกรรมที่นักศึกษาจัดขึ้นว่าเป็น “หลักสูตรที่สาม”

Stark (๑๙๖๗) เรียก กิจกรรมที่นักศึกษาจัดว่าเป็น “กิจกรรมนอกชั้นเรียน”

Good (๑๙๗๓) กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรม นอกชั้นเรียนที่ นักศึกษาจัดขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้เข้าใจตนเองและสังคมดีขึ้น

สำเนา ขจรศิลป์ (๒๕๔๒) กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ในชั้นเรียนโดยตรง นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

ณัฐพงศ์ สุโกมล (๒๕๔๓) กล่าวถึง กิจกรรมนักศึกษาว่าเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่วิทยาลัยจัดให้มีขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รู้จักสนิทสนม ปรึกษาหารือร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือกันทางด้านวิชาการ อันเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาของนักศึกษา โดยมีอาจารย์ประจำชมรม นักศึกษาคอยแนะนำและให้คำปรึกษา เพื่อให้การจัดกิจกรรมของนักศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้รับจากการทำกิจกรรมนักศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็น และเป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตในอนาคตค่อนข้างมาก เพราะสังคมทุกวันนี้ ไม่ต้องการเพียงแต่คนเก่ง ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว แต่ต้องการคนที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพและวิชาทักษะชีวิต จึงจะถือว่าเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์

สรุป กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาและหรือสถาบันการศึกษา ร่วมกันจัดขึ้นตาม ความต้องการและความสนใจของนักศึกษา ลักษณะกิจกรรมต้องดี มีประโยชน์ และช่วยในการสร้างเสริม ประสบการณ์ตรงให้กับนัศึกษานอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนตามปกติเพื่อพัฒนาให้เป็นบัณฑิตที่ สมบูรณ์พร้อมด้านความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ สุขภาพกาย และมีทักษะชีวิต และต้องได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากสถาบันการศึกษา

๒.๒.๒ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา มีดังนี้
สำเนาวิ ขจรศิลป์ (๒๕๔๒)

๒.๒.๒.๑ เพื่อเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ตรงทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา

๒.๒.๒.๒ เพื่อเตรียมนักศึกษาสำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

๒.๒.๒.๓ เพื่อเตรียมนักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

๒.๒.๒.๔ เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษารู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมคุณธรรม

๒.๒.๒.๕ เพื่อให้ศึกษานำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์และพัฒนาสังคม

๒.๒.๒.๖ เพื่อพัฒนานักศึกษาทางด้านสังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ สามารถ

ปรับตัวเข้ากับ สภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม

และตระหนักถึงความรับผิดชอบ ที่พึงมีต่อสังคม

๒.๒.๒.๗ เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์และการท างานร่วมกับผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

รู้จักการวางแผน กำหนดวิธีการ และขั้นตอนการท างานร่วมกันเป็นหมู่คณะ

๒.๒.๒.๘ เพื่อส่งเสริมพละนาถัย และพัฒนาบุคลิกภาพ

๒.๒.๒.๙ เพื่อเสริมสร้างควมสามัคคีในหมู่คณะ

๒.๒.๒.๑๐ เพื่อเพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางขึ้น

๒.๒.๒.๑๑ เพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักศึกษา

๒.๒.๓ ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษา เป็นกระบวนการที่ทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริง

(Learning by doing) สถาบันอุดมศึกษาต้องให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ จัดกิจกรรมขึ้นใน

สถานศึกษา เพราะกิจกรรมนักศึกษามีความสำคัญหลายประการ ดังนี้ (สำเนาวิ ขจรศิลป์ , ๒๕๔๒)

๒.๒.๓.๑ ความสำคัญต่อนักศึกษา

๑) กิจกรรมนักศึกษาซึ่งมีหลายประเภท เช่น กีฬา ศิลปวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์

และนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษา ทางด้านร่างกาย และ ความสนใจ

โดยช่วยให้ นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังร่างกาย และความคิดกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง

และสังคม

๒) ความหลากหลายของกิจกรรมนักศึกษาช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นหาอาชีพ งานอดิเรก และกิจกรรม

การพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองได้

๓) กิจกรรมนักศึกษา ทำให้เกิดความสมดุลในด้านความรู้ และความสนใจของนักศึกษา เช่นนักศึกษาที่ศึกษา

ในสาขาวิทยาศาสตร์ สามารถทำกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรมซึ่งทำให้นักศึกษามี ความรู้และความสนใจ

ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์ และด้านศิลปะและวัฒนธรรม

๔) การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษา ได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศ และอิริยาบถทำให้

นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก

๕) การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ

๖) การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษามีโอกาสเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานต่าง ๆ

๗) การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเองและเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดี ต่อตนเอง

๒.๒.๓.๒ ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการใช้พัฒนา

นักศึกษา ให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ครบทุกด้าน ทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษา ทำให้นักศึกษา เกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้มีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมนักศึกษาด้านกีฬา ศิลปะและวัฒนธรรม และบำเพ็ญประโยชน์ ยังมีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียง และเกียรติคุณของสถาบันได้เป็นอย่างดี

๒.๒.๓.๓ ความสำคัญต่อประเทศ ในแต่ละปีมีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก ออกค่ายอาสาพัฒนา

ชนบท ในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง และนักศึกษา ยังได้ช่วยแนะนำประชาชน ในชนบท ให้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุข และ การศึกษา ช่วยให้ความชนบทมีความเป็นอยู่ ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทอันสำคัญในการทำนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาได้ช่วยทำให้นักศึกษาร่างกาย แข็งแรง และที่สำคัญที่สุด คือ กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยพัฒนานักศึกษา ทั้งทางด้าน สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ สามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น

ณัฐพงศ์ สุโกมล (๒๕๔๓) ได้กล่าวถึง คุณค่าและความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา ว่ามี

ประโยชน์และมีคุณค่ามากมายหลายประการเมื่อนักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

๑) โลกทัศน์ของตนเองกว้างมากขึ้นเพราะได้มีโอกาสทำงานร่วมกับบุคคลอื่น ทำให้นักศึกษา

ได้รับความคิดแปลกใหม่จากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การได้ถกเถียงจากการประชุม อันจะส่งผลให้ ไม่เป็นคนที่ยึดมั่นถือมั่นในตนเองมากเกินไป ขณะเดียวกันทำให้ได้แง่คิดหลายมุมมอง ซึ่งเป็นการพัฒนาสติปัญญาไปในตัว

๒) การค้นพบและรู้จักตนเองมากขึ้นเมื่อนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทำให้นักศึกษาประเมิน

ตนเองว่ามี จุดเด่น จุดด้อย อะไรบ้าง ซึ่งหากไม่เข้าร่วมกิจกรรมอาจจะทำให้เรารู้จักตนเองช้าเกินไป ทำให้โอกาสการพัฒนาจุดด้อยช้าตามไปด้วย

๓) ความสามารถในการบริหารเวลา ในยุคปัจจุบัน เวลาถือว่าเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นอย่างมาก คน ที่บริหารเวลาได้เก่ง ย่อมได้รับสิ่งที่มีค่าต่อตนเองมากกว่าผู้อื่นการเข้าร่วมดำเนินกิจกรรมนักศึกษาจะทำให้ นักศึกษารู้จักแบ่งเวลาในแต่ละกิจกรรมของตนเองอย่างเหมาะสม เช่น ต้องมีเวลาให้แก่ตนเอง ในกิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมร่วมหลักสูตร เรื่องส่วนตัวกิจกรรมครอบครัว และ กิจกรรมนักศึกษา ที่ตนเองรับผิดชอบการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะชี้ให้เห็นว่าถ้าต้องทำหลายสิ่งหลายอย่างในเวลา เดียวกัน เราจะมีศักยภาพในการดำเนินการเพียงใด

๔) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาจะมีอิสระในการ

คิดและตัดสินใจด้วยตัวเองมากขึ้น เพราะในโลกของการทำงานจำเป็นต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นดังนั้น

นักศึกษาจำเป็นต้องรู้จักปรับปรุงตนเองให้เข้ากับบุคคลหลากหลายประเภทเพื่อให้ผลการด า เนินงานที่เรา รับผิดชอบเป็นไปด้วยความเรียบร้อยดังนั้น เมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีธรรมชาติและลักษณะที่

หลากหลายจะสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาจะสามารถทำงานกับใครๆ ได้หรือไม่ ซึ่งการท ากิจกรรมจะเป็นโอกาสสำคัญที่ทำให้ได้รู้จักเรียนรู้ และเข้าใจในความหมายของความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น คนที่มีความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์มากเท่าใด ย่อมประสบปัญหาน้อยในการทำงานในอนาคต ๕) การมีพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ การเข้าร่วมกิจกรรมจะสอนให้รู้จักที่จะควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักทักษะสังคม รู้จักที่จะยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น สิ่งเหล่านี้ ล้วนแต่ช่วยปรับแต่งบุคลิกภาพของนักศึกษาให้ดูดีเสมอ

๖) การรู้จักและเข้าใจคำว่าบทบาทและรู้จักการใช้บทบาทที่เหมาะสม ในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษานั้น แต่ละคนจะต้องดำรงตำแหน่งในบทบาทใดบทบาทหนึ่งในแต่ละบทบาทจะมีหน้าที่และความรับผิดชอบแตกต่างกันไป บางคนมี บทบาทเป็นผู้นำกลุ่มบางคนมีบทบาทเป็นรองประธาน เกรียงไกร เลขานุการ หรือผู้ร่วมกิจกรรม เมื่อเราอยู่ในบทบาทใดก็จะต้องเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของตนเอง ณ เวลานั้น ดังนั้น ถ้าไม่ เข้าใจคำว่า บทบาท ก็อาจจะดำเนินสิ่งที่ เรียกว่า ผิดบทบาท อันจะนำมาซึ่งความขัดแย้งในภายหลังได้

สรุป การจัดกิจกรรมนักศึกษามีหลายลักษณะ การจัดกิจกรรมสถาบันการศึกษาต้องกำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติสามารถดำเนินการพัฒนานักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่มีคุณภาพดี มีประโยชน์ จะช่วยพัฒนาให้นักศึกษาพัฒนาเป็นคนที่มีสมบูรณ์ เป็นประโยชน์ต่อสังคม และประเทศชาติ สถาบันการศึกษาต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้จัดขึ้นและเปิดโอกาสให้นักศึกษาทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามความต้องการอย่างเต็มที่

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรสวรรค์ สาธ (๒๕๕๐) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณี มหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต จำนวน ๓๕๐ คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผลวิจัย พบว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาแตกต่างกัน ตามศาสนาในกิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ความสำคัญหรือประโยชน์ที่ได้รับ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนนักศึกษาที่มีเพศ และระดับชั้นปี ต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน

ภารดี ศรีสังข์งาม (๒๕๕๐) ได้ศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยปทุมธานี การวิจัยพบว่า จำนวนนักศึกษาที่ เข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ กีฬา กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ หรืออาสาพัฒนา กิจกรรมสัมมนา กิจกรรมคุณธรรม จริยธรรม และกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม นักศึกษาชายและหญิงมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกันในกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม แตกต่างกันในกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรืออาสาพัฒนาโดยมีนักศึกษาชายมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมมากกว่า

พรทิพย์ มั่งคั่ง (๒๕๕๐) ได้ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำแนกตามเพศ และระดับชั้นปี กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน ๒๗๒ คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตโดยรวมและรายด้านอยู่ ในระดับมาก โดยกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุดตามลำดับ คือ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ ด้านวิชาการ ด้านกีฬา และด้านศิลปวัฒนธรรม ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรม จำแนก

ตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต จำแนกตามระดับชั้นปี โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยคู่ที่มีความแตกต่าง คือ นิสิตชั้นปีที่ ๒ มีความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมมากกว่า ชั้นปีที่ ๑ และ ชั้นปีที่ ๓ ส่วนชั้นปีอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

วิชาฯ เทียมลม (๒๕๕๑) ได้ศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต จำนวน ๑๐ คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เชิงลึก ผลการวิจัย พบว่า

๑. นักศึกษามีระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๓ ลำดับแรก คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้รู้จักเพื่อนมากขึ้นและมีโอกาสสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลอื่น ๆ รองลงมา คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ และการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์

๒. นักศึกษามีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง โดยความสนใจที่อยู่ในระดับสูงมีเพียงความสนใจกิจกรรมวันพ้อ วันแม่ แห่งชาติเท่านั้น ส่วนความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นอกจากนี้ อยู่ในระดับปานกลาง

๓. นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อย โดยเฉลี่ยในหนึ่งปีนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมประมาณ ๓ - ๔ ครั้งต่อปี

๔. เพศ และชั้นปีที่ ศึกษาแตกต่างกัน มีระดับแรงจูงใจ และความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน

๕. ระดับแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละประเภท

๖. ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และแรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในกิจกรรม

๗. ความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาตลอดปีเพราะเห็นว่ามีประโยชน์ในอนาคตได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และต้องการให้จัดกิจกรรมที่มีความหลากหลายด้านวิชาการและประสบการณ์ชีวิตปัญหาสำคัญของการจัดกิจกรรม คือ ประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ กิจกรรมที่จัดขึ้นไม่น่าสนใจ นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมน้อยมาก และนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่รับผิดชอบงานกิจกรรมนั้นๆ

๘. แรงจูงใจที่ทำให้ให้นักศึกษาต้องการเข้าร่วมกิจกรรม คือ การได้รับผลตอบแทนได้แก่ ๑) ผลตอบแทนด้านสังคม นักศึกษาเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมทำให้มีเครือข่าย ได้พบปะผู้ร่วมงาน และเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ๒) ผลตอบแทนด้านการสนับสนุนจากองค์กร ได้แก่ การให้งบประมาณในการดำเนินกิจกรรม ๓) ผลตอบแทนด้านคุณลักษณะของกิจกรรม เป็นแรงจูงใจสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ ความน่าสนใจของกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วม ความหลากหลายของประเภทและรูปแบบของกิจกรรมสิ่งที่ ขัดขวางการสร้างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่สำคัญ คือ ขาดการประชาสัมพันธ์และขาดการสื่อสารที่ดี

๙. ปัญหาที่ทำให้นักศึกษาไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรม คือ กิจกรรมขาดความน่าสนใจ ไม่มีการสำรวจความต้องการของนักศึกษาก่อนจัดกิจกรรมบางกิจกรรมไม่ เหมาะกับนักศึกษาและไร้สาระ มีความสนใจจะเข้าร่วมกิจกรรมแต่ไม่ทราบว่ากิจกรรมอะไรบ้างและสามารถเข้าร่วมได้อย่างไร

๑๐. ปัญหาที่ขัดขวางการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษามีปัญหาในการขออนุญาตเข้าร่วมกิจกรรมในกรณีที่ต้องเข้าเรียนรายวิชาที่ลงทะเบียน อาจารย์บางท่านไม่อนุญาตให้นักศึกษาเข้าร่วม

กิจกรรม การประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอและทั่วถึง ขาดการประสานงานระหว่างนักศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรูปแบบของกิจกรรมไม่น่าสนใจทำให้นักศึกษาไม่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมเท่าที่ควร

วิธีการดำเนินการวิจัย (บทที่ ๓)

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามุดงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยในเรื่องกิจกรรมวิทยาลัยและการมีส่วนร่วมของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามุดงประชายะลา ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมของวิทยาลัย โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
๒. กลุ่มตัวอย่าง
๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามุดงประชายะลา ในระดับชั้น ปวช.๑ – ปวส.๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ทุกสาขาวิชา

๒. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามุดงประชายะลา ระดับชั้น ปวช.๑ – ปวส.๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๕ ทุกสาขาวิชา จำนวน ๓๘๕ คน โดยได้จากสุตรการหา กลุ่มตัวอย่างของ ทาโร่ ยามาเน่ (อ้างจาก ธีรภูมิ เอกะกุล, ๒๕๔๓)

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม เรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามุดงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นปลายเปิด

(Open ended Question)

ส่วนที่ ๒ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมและความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามุดงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตรงตามความคิดเห็นในระดับใดระดับหนึ่ง ดังนี้

๕	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความในระดั้มากที่สุด
๔	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความในระดั้มาก
๓	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความในระดั้มานกลาง
๒	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความในระดั้น้อย
๑	หมายถึง	เห็นด้วยกับข้อความในระดั้น้อยที่สุด

๔. การเก็บรวบรวมข้อมูล

๕.๑ แจกแบบสอบถาม

๕.๒ ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ส่งกลับมา โดยแยกเป็น
-แบบสอบถามที่สมบูรณ์ -แบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์

๕.๓ นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

๕. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ตรวจสอบให้คะแนน จากนั้นนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ความถี่ ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย ๔.๕๐ – ๕.๐๐ แสดงว่า การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมระดับสูงมาก
- คะแนนเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๔.๔๙ แสดงว่า การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมระดับสูง
- คะแนนเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๓.๔๙ แสดงว่า การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย ๑.๕๐ – ๒.๔๙ แสดงว่า การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๔๙ แสดงว่า การมีส่วนร่วมกับกิจกรรมระดับน้อยมาก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล (บทที่ ๔)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๔ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัย โดยขอเสนอสรุปผลการวิจัยเป็น ๓ ข้อ ดังนี้

๑. ความสนใจในกิจกรรมของวิทยาลัยของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา
๒. ปัญหาการมีส่วนร่วมของกิจกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา
๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนและร้อยละของนักเรียน นักศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	๙๕	๒๔.๖๗
หญิง	๒๙๐	๗๕.๓๒
รวม	๓๘๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน นักศึกษา จำนวน ๓๘๕ คน จำแนกเป็นผู้ชาย จำนวน ๙๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๖๗ ผู้หญิง จำนวน ๒๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๓๒

ตารางที่ ๔.๒ จำนวนและร้อยละของนักเรียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปวช.๑	๒๕	๖.๔๙
ปวช.๒	๒๕	๖.๔๙
ปวช.๓	๒๕	๖.๔๙
ปวส.๑	๑๘๐	๔๖.๗๕
ปวส.๒	๑๓๐	๓๓.๗๘
รวม	๓๘๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๒ จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน นักศึกษา จำแนกตามระดับชั้น ดังนี้ ระดับชั้น ปวช.๑ จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๙ ปวช.๒ จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๙ ปวช.๓ จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๔๙ ปวส.๑ จำนวน ๑๘๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๗๕ ปวส.๒ จำนวน ๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๗๘

ตารางที่ ๔.๓ จำนวนและร้อยละของนักเรียน นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การบัญชี	๑๑๐	๒๘.๕๗
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	๓๐	๗.๗๙
การจัดการธุรกิจค้าปลีก	๒๓๐	๕๙.๗๔
ธุรกิจสถานพยาบาล	๑๕	๓.๙๐
รวม	๓๘๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๓ จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน นักศึกษา จำแนกตามสาขาวิชาดังนี้ สาขาวิชาการบัญชี จำนวน ๑๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๗ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน ๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๗๙ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก จำนวน ๒๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๗๔ และ สาขาธุรกิจสถานพยาบาล จำนวน ๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๐

ตารางที่ ๔.๔ จำนวนและร้อยละของกิจกรรมที่นักเรียน นักศึกษาสนใจเข้าร่วมกิจกรรม

กิจกรรมที่นักเรียน นักศึกษาสนใจ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. ด้านกีฬา	๑๓๙	๓๖.๑๐
๒. ด้านนันทนาการ	๙๔	๒๔.๔๒
๓. ด้านศิลปะและวัฒนธรรม	๕๕	๑๔.๒๘
๔. ด้านบำเพ็ญประโยชน์	๕๒	๑๓.๕๑
๕. ด้านวิชาการ	๔๕	๑๑.๖๙
รวม	๓๘๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๔ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่ากิจกรรมที่สนใจเข้าร่วมด้านกีฬา จำนวน ๑๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๐ รองลงมา คือ ด้านนันทนาการ จำนวน ๙๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๔๒ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม จำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ ด้านบำเพ็ญประโยชน์ จำนวน ๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๑ และน้อยที่สุดพบว่า ด้านวิชาการ จำนวน ๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖๙

ตารางที่ ๔.๕ จำนวนและร้อยละของอุปสรรคสำคัญที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

อุปสรรคสำคัญที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. กิจกรรมไม่น่าสนใจ	๔๘	๑๒.๔๗
๒. เหนื่อยล้าจากการเรียน	๑๒๐	๓๑.๑๗
๓. เวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม	๑๖๗	๔๓.๓๘
รวม	๓๘๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๕ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าเวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม เป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้นักเรียน นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๑๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓๘ รองลงมาคือ ความเหนื่อยล้าจากการเรียน จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๗ และน้อยที่สุดพบว่า กิจกรรมไม่น่าสนใจ จำนวน ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๔๗

ตารางที่ ๔.๖ จำนวนและร้อยละของแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพความสามารถ	๑๑๔	๒๙.๖๑
๒. ส่งเสริมความกล้าแสดงออก	๗๕	๑๙.๔๘
๓. ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	๖๔	๑๖.๖๒
๔. ส่งเสริมความมีมนุษยสัมพันธ์	๖๒	๑๖.๑๐
๕. ส่งเสริมความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ	๕๑	๑๓.๒๕
๖. เพิ่มพูนความรู้	๑๙	๔.๙๔
รวม	๓๘๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๖ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม คือ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพความสามารถ จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖๑ รองลงมาคือ ส่งเสริมความกล้าแสดงออก จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๔๘ ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จำนวน ๖๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๒ ส่งเสริมความมีมนุษยสัมพันธ์ จำนวน ๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๑๐ ส่งเสริมความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ จำนวน ๕๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๒๕ และน้อยที่สุดพบว่า เพิ่มพูนความรู้ จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๙๔

ตารางที่ ๔.๗ จำนวนและร้อยละประโยชน์ของการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัย

ประโยชน์ในการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มาก	๒๑๕	๕๕.๘๔
มากที่สุด	๑๒๐	๓๑.๑๗
ปานกลาง	๓๔	๘.๘๓
น้อย	๑๒	๓.๑๒
น้อยที่สุด	๔	๑.๐๔
รวม	๓๘๕	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๗ จากการตอบแบบสอบถามของนักเรียน นักศึกษา จำนวน ๓๘๕ คน พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบว่าได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก จำนวน ๒๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๘๔ รองลงมานักเรียน นักศึกษาตอบว่าได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัยอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๑๗ ระดับปานกลาง จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๓ ระดับน้อย จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๑๒ และน้อยที่สุดนักเรียน นักศึกษาตอบว่าได้ประโยชน์จากการร่วมกิจกรรมวิทยาลัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๐๔

สรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (บทที่ ๕)

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง กิจกรรมวิทยาลัยและการมีส่วนร่วมของนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา ผดุงประชายะลา ปีการศึกษา ๒๕๖๕ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑. เพื่อศึกษาสภาพกิจกรรมวิทยาลัยที่ตอบสนองความต้องการและความสนใจของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ๒. เพื่อศึกษาปัญหาการมีส่วนร่วมของกิจกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชายะลา ๓. เพื่อศึกษาประโยชน์ที่ได้รับ

จากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิทยาลัยอาชีวศึกษาผดุงประชาชนะลา โดยมีรายละเอียดสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลดังนี้

อภิปรายผลการวิจัย

๕.๑ ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๘๕ คน ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน ๙๕ คน (ร้อยละ ๒๔.๖๗) เพศหญิง จำนวน ๒๙๐ คน (ร้อยละ ๗๕.๓๒) เป็นนักเรียน นักศึกษาระดับชั้น ปวช.๑ จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๖.๕๑) ปวช.๒ จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๖.๕๑) ปวช.๓ จำนวน ๒๕ คน (ร้อยละ ๖.๕๑) ปวส.๑ จำนวน ๑๘๐ คน (ร้อยละ ๔๖.๗๕) ปวส.๒ จำนวน ๑๓๐ คน (ร้อยละ ๓๓.๗๘) สาขาวิชาที่ตอบแบบสอบถาม สาขาวิชาการบัญชี จำนวน ๑๑๐ คน (ร้อยละ ๒๘.๕๗) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน ๓๐ คน (ร้อยละ ๗.๗๙) สาขาการจัดการธุรกิจค้าปลีก จำนวน ๒๓๐ คน (ร้อยละ ๕๙.๗๔) และสาขาธุรกิจสถานพยาบาล จำนวน ๑๕ คน (ร้อยละ ๓.๙๐)

๕.๒ ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียน นักศึกษาพบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบว่า กิจกรรมที่สนใจเข้าร่วมด้านกีฬา จำนวน ๑๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑๐ รองลงมา คือ ด้านนันทนาการ ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านบำเพ็ญประโยชน์ และ ด้านวิชาการ ตามลำดับ

๕.๓ ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัยพบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ตอบว่า เวลาในการจัดกิจกรรมไม่เหมาะสม เช่น จัดกิจกรรมในวันหยุด หรือ หลังเลิกเรียนเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทำให้ นักเรียน นักศึกษาไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๑๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๓๘ รองลงมาคือ ความเหนื่อยล้าจากการเรียน และ กิจกรรมไม่น่าสนใจ ที่เป็นอุปสรรคในการเข้าร่วมกิจกรรมตามลำดับ

๕.๔ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัย พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ ตอบว่า ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพความสามารถ จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖๑ รองลงมาคือ ส่งเสริมความกล้าแสดงออก ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ส่งเสริมความมีมนุษยสัมพันธ์ ส่งเสริมความเป็นผู้นำ กล้าคิด กล้าทำ และ เพิ่มพูนความรู้ ตามลำดับ

๕.๕ ประโยชน์ที่ได้รับ จากการมีส่วนร่วมกิจกรรมวิทยาลัย พบว่า นักเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่ได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก จำนวน ๒๑๕ คน (ร้อยละ ๕๕.๘๔)

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ในการทำวิจัยครั้งต่อไป

๑. วิทยาลัยควรตรวจสอบความต้องการของนักเรียน นักศึกษาในการจัดกิจกรรมแต่ละประเภท
๒. ควรสร้างแรงจูงใจในการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา (กิจกรรมในวันหยุด)

บรรณานุกรม

พรทิพย์ มั่งคั่ง. (๒๕๕๐). ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.

มหาวิทยาลัยบูรพา.

พรสวรรค์ สาธ. (๒๕๕๐). การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษา: ศึกษาเฉพาะกรณีมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภารดี ศรีสังข์งาม. (๒๕๕๐). ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.

วิสาชา เทียมลม. (๒๕๕๑). การศึกษาแรงจูงใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของนักศึกษา